

2015 **GYF**
GENÇ YENİ FARKLI
YOUNG FRESH DIFFERENT

AHU AKKAN
BERKE DOĞANOĞLU
SIRMA DORUK
AKIN GÜREŞ
NEVAL NİSAN GÜVEN
BURAK KABADAYI
HASAN BARAN KURTOĞLU
CAN KÜÇÜK
ALİ ŞENTÜRK
HASAN ÖZGÜR TOP

GALERİ ZILBERMAN

GYF 6

GENÇ YENİ FARKLI-6
YOUNG FRESH DIFFERENT-6

04.07—01.08.2015

AHU AKKAN
BERKE DOĞANOĞLU
SIRMA DORUK
AKIN GÜREŞ
NEVAL NİSAN GÜVEN
BURAK KABADAYI
HASAN BARAN KURTOĞLU
CAN KÜÇÜK
ALİ ŞENTÜRK
HASAN ÖZGÜR TOP

Seçme ve Başvuru Üzerine...

Bir yarışmanın seçim sürecinde 'seçen' konumunda olmak kişiyi, özellikle seçimin ne anlama geldiğine dair bir dizi soruyla baş başa bırakıyor. Bir konuda seçici komitenin içindeyken eş zamanlı olarak farklı bir rekabetin seçilene hatta seçilmeyeni konumunda olabilirsiniz pekala. Yaptığı bir başvuruya alacağı olumlu veya olumsuz yanıt, kişinin bundan sonraki profesyonel tavrını etkileyebilecekken, kararı veren için daha basit, daha sıradan bir aktivite olabilir "elemek". Elllerinden çok dosya geçmiş olanlar, daha büyük bir hızla çalıştırlar eleme mekanizmalarını. Zira çoğu zaman süreç "iyi" olanı seçmek yerine "kötü" olanı elemek üzerinden işler.

Yarışmalar sadece başvuranlar için değil, seçme komitesinde olanlar için de önemli bir öğrenim, yüzleşme süreci. Adil ve tarafsız olmak, katılımcının çalışma azmini kırmamak, seçimi yapmakta yetkin söz sahibi ve bilirkişi olmak, bir iktidar alanı yaratmak gibi sorular üzerinde bir içsel muhakemeyle cebelleşme alanı jüriye kalan. Jürilerin bir grup halinde yapılması, kararları bir başına almak gerekmemesi bir nebze olsun rahatlatıcı bu anlamda. Ortak vicdan, orada o kararı veriyor: bu gitsin, bu kalsın.

GYF bu soruları kendisine hali hazırda sormuş, kendisini değişip dönüşmeye açık tutmuş, devam ettiği süreç içinde de her yıl değişen seçim komitesinin de önerileri doğrultusunda şekillenmeye devam eden deneysel bir yarışma. Her şeyden önce, kendisine yarışma dememeyi tercih eden bir seçme alanı, bir sergi projesi. Sonucunda birincisi, ikincisi, üçüncüsü olmayan, ve aslında bir ödül de vadetmeyen, ancak sergiye kabul edilen sanatçılara sergileme ve üretim desteği veren, mütevazı bir girişim; bir inisiyatif.

Jürinin her yıl değişiyor olması ve üyelerinin dahi galeri tarafından seçilmiyor olması, düzenleyen kurum olarak galerinin kendisini bir adım geri çekmesi, ve sözü yeni seslere bırakıyor olması anlamına geliyor. Galeri, sanat alanında çalışan bir kişiyi jüri başkanı olarak davet ediyor ve diğer üyelerin davet edilmesi işini o kişiye bırakıyor. Sergilenecek olan eserleri ve sanatçıları seçerken herhangi bir

On Selection and Application...

A person in charge of "selecting" during the selection process is left with a series of questions, mainly in terms of what selecting means. One might even be in a selection committee of one event, while simultaneously being a selectee –or even a disqualified one- in another competition. While a favourable or a negative reply might have an effect on the professional attitude of an applicant from that day on, selecting might be a simple and random process for the decision maker. Those who have seen many applications activate their selection mechanisms swiftly. Most of the time the process is all about eliminating the "bad" rather than selecting the "good".

Competitions are learning and confrontation processes not only for the applicants but also for those who are in the selection committee. The jury members have to deal with an internal reasoning as to being fair, impartial, competent decision makers and experts who create power domains while at the same time not discouraging the enthusiasm of the applicants. The jury gathering as a group and making decisions collectively is a relief in that sense. Common conscience is the decision maker there: this stays, that goes.

Having already asked these questions, Young Fresh Different is an experimental competition that is open to self- improvement and transition, being shaped in line with the suggestions of the selection committee that changes every year during the course of its evolution. First and foremost, it is a selecting area and an exhibition project that does not prefer to call itself a competition. Not having a winner or loser at the end, it is a humble initiative that does not promise a reward but instead provides the opportunity of exhibition and production support to the artists who have been accepted.

The jury of Young Fresh Different, whose members are not selected by the gallery, changes every year, which means that the gallery steps back albeit being the organizer and leaves the space to the new voices. The gallery invites a person with art world experience as the moderator and requires the moderator to choose and invite

kriter belirlemiyor. Bu anlamda jüri üyeleri, kendisini bir kurumun taleplerini yerine getirmeye çalışırken bulmuyor, aksine kendi kriterleri ile baş başa kalıyor.

Benden diğer jüri üyelerini davet etmem istendiğinde, bir hafta kadar düşündükten sonra daveti, Depo İstanbul'da proje yöneticisi olan Aslı Çetinkaya'ya ve Viyana'da yaşayan sanatçı Johanna Reiner'e götürdüm. Her ikisiyle de defalarca çalışma ve birlikte üretme şansımız oldu. Ancak öncelikli olarak Sinop Bienali'nde sanatçıların üretim süreçlerinde bir kaç kez beraberce bulunmuş, onlara elimizden geldiğince pratik ve düşünsel destek vermiştik. Bu süreçlerde, işi ya da sanatçıyı yargılamaksızın ve işe ya da sanatçıya müdahale etmeksizin üretim sürecine ortak destek verme çabasında bulunmuş olmak, bu tür bir seçici kurulda bir araya gelmek açısından benim için önemli bir kriter oldu. Dijital medyadan, heykel, resim, seramik gibi klasik malzeme kullanımına kadar bir dolu alanda çalışan sanatçılar ile birlikte ortak düşünce ve üretim pratikleri içinde bulunmuş olmak, bu gibi geniş çapta açılmış, özel bir alana yoğunlaşmayan bir açık çağrının jürisini oluşturmak açısından önemliydi.

Sanatçılara verilen destek gibi, jüri üyelerine de emeklerinden ötürü sembolik bir bedel ödeniyor. Asıl istenen, galeri böyle bir sergiye olanak ve mekan sağlarken, sanat alanında çalışan bir kaç yetişkin kişinin ve olası yetkin sözün bir araya gelerek, gerçekleşecek olan seçimde galerinin tarafsızlığına olanak vermesi.

Her ne kadar adına yarışma demesek de, başvuran herkes, kabul edilmek üzere başvuruyor. Jüriye düşen, önce bir kaç eleme yapmak, ardından da, kalanlar arasından, belirtilen mekanda bir sergi oluşturabilecek işleri seçmek.

2003 yılında, Sabancı Üniversite'sinin ilk sergisini açmış, ilk yüksek lisans öğrencisi olarak tam bursla eğitimimi tamamlarken, tüm doktora programlarının beni beklediğini düşünüyordum. Çok

other members of the jury. The gallery does not set any criteria for choosing the artists and artworks to be exhibited. In this sense, the members of the jury are not compelled to meet the demands of an institution; they determine their own criteria instead.

When I was asked to invite other members of the jury, after a week of pondering, I invited Aslı Çetinkaya, the Project Manager of Depo İstanbul, and Johanna Reiner, an artist from Vienna. I had had many opportunities to work and produce with both of them before. Above all, we were together in Sinop Biennial a few times, during the production process of the artists, having provided them with the practical and mental support as much as we could. Our mutual attempt in Sinop Biennial to be able to give support to the artists in their production process without judging and interfering was an important factor in our coming together in the selection committee. Having been in collective mental and production practices with artists working in various areas ranging from digital media to more classical mediums such as sculpture, painting and ceramics had a significant effect on constituting a jury of an extensive open call that does not focus on a specific area.

The members of the jury are given a symbolic fee due to their endeavors as the artists are. The aim is to enable objectivity in the selection process that is carried out by the competent and influential grown-ups from the art world independent of the gallery while the gallery provides the opportunity and the space to the exhibition.

Although we do not call it a competition, every applicant applies in order to be accepted. What is required from the jury is to perform pre-selection of the artists a few times, and then, among the rest of the artists, to select the works that constitute an exhibition within the specified space.

I held Sabancı University's first graduation exhibition in 2003. Being one of the first students participating in masters program in Sabancı

geçmeden, yeni bir sanat işinde kullanmak üzere, adresime gelen ret mektuplarını biriktirirken bulmuştum kendimi. Bir jüri kuruluyordu ve beni almamaya karar veriyorlardı. Gerçekten böyle miydi? Doğrusu şuydu: jürinin zihnindeki ortak soruları, başvuranlardan bir kısmı daha net, daha berrak, daha doğru cümlelerle yanıtlatabiliyordu. Başka birilerinin derdini anlatırkenki içtenliği, çalışkanlığı ve becerisi, jüri için geleceğe dair daha çok umut veriyordu.

Sanat söz konusu olunca meseleyi bir yarışma gibi değil, bir ikna süreci olarak görmeli. Öyle bir başvuru yapmalıyım ki, hem zihinsel, hem pratikteki üretim sürecim, hem geçmişte ürettiklerim, hem gelecekte üretebileceklerim seçici kurulu ikna etsin ve onlar için anlaşılır olsun. Çağımın politik, sanatsal ve düşünsel meseleleri üzerinde düşündüğüm, hatta ötesine geçip etkin referanslar verdiğim, seçtiğim alanda kendimi hayranlık bırakacak nitelikte geliştirdiğim, ve tüm bu bilgileri anlaşılır şekilde bir portföy içinde yine sanatsal bir dil ile organize ettiğim görünür olsun. Ve bazen, kendimi tüm bunları iyi yaptığıma ikna etmiş olsam da, hiç anlamayacağım nedenlerle, yine de reddedileyim.

Market ekonomisi, yarışmaların kapitalist sistemle iç-içeliği ve benzeri bir çok yargıyı bir yana bıraktığımda, bu gibi inisiyatiflerin önemli bir işlevini görüyorum: işi etkin şekilde sunma pratiği kazandırmak. İşlerimi nasıl sunmalıyım da, hazırladığım sunum dosyası, işin kendisinin ve benim olmadığım yerlerde iş adına en etkili şekilde konuşsun ve işi temsil etsin.

Bir seçkiye gönderilen sanatçı dosyasının ilk önemli özelliği, ilk elemeleri geçmeyi başarmasıdır, diye düşündürüyor bana edindiğim jüri üyeliği deneyimleri. Yüzlerce dosyayla baş başa kalan seçici kurulun ilk refleksi, dikkatle incelemesi gerekeceği dosya sayısını azaltmak oluyor. Bu ilk aşamada bir çok dosya, aslında muhtemelen içerdiği bir dolu anlamlı işe rağmen, görsel ve yazılı bilgiyi jüriye etkin bir dille ulaştıramadığı için, elenenler bölümüne atılıyor. Bu ilk

University with a full scholarship, I assumed that all the postgraduate programs were ahead of me back then. Soon enough, I found myself collecting all the rejection letters that were delivered to my address in order to use them for a new artwork. There would be a jury coming together to decide not to accept me. Was it like that for real? The truth was that some of the applicants could respond to the common questions on the jury's minds more explicitly and more accurately. The sincerity, sedulity and capability of others while they explain their issues, proved more promising for the future.

When it comes to art, the matter should be regarded as a conviction process, instead of a competition. I must make such an application that my mental and practical production process, the works I've made in the past and the ones I can produce in the future convince the selection committee and be comprehensible. I should be able to show them that I am preoccupied with the political, artistic and intellectual issues of my age, that I even go further and give effectual references, that in the field I've chosen I have improved myself to an admirable level and that I've put together all these information in a portfolio clearly, through an artistic expression. And sometimes, even if I convince myself that I've done these well, because of reasons I will never understand, I may still get rejected.

When I put aside market economies, competitions being nested with the capitalist system and other similar judgements, I see an important function of the initiatives in this manner: to help the applicants gain the ability to present their work efficiently. How should I organize my works so that the portfolio I've prepared speaks on behalf of my works and represents me most effectively?

Based on my experiences as jury member in various occasions, I trust that the success of an application submitted to a competition is first and foremost to pass the first stage of eliminations. The primary reflex of the selection committee, who are confronted with

hızlı bakışta jürinin ihtiyaç duyduğu, işin ne olduğunu anlamak. Bir görsele bakarken, onun ne olduğunu anlamlandırmaya çalışan kişi, çoğunlukla bir açıklamadan mahrum bırakılıyor. Açıklama yerine ise çoğunlukla gösterişli, soyut bir kaç cümle ile karşılıyor, hala işin ne olduğuna dair bir betimleme bulamamış olarak. Sonunda pes ediyor ve bir sonraki dosyaya geçiyor.

Bizler de, GYF 6'nın seçici kurulu olarak benzer zorluklarla karşılaştık. Üzerinde onca çaba harcanmış bir dolu iş, sanatçı dosyası içinde bir sözlü anlatım problemi ile karşı karşıyaydı. Türkiye'de sanat eğitimi alanındaki en önemli boşluklardan biri olduğunu düşünüyorum, sanatçı dosyası hazırlığının. Başvurularda karşılaştığımız ve aralarından seçim yapmakta zorlandığımız bir dolu iyi düşünülmüş iş, aynı özenle ya da bilgiyle sunulmamışlardı.

Seçici kurul toplantısı boyunca işlere elimizden geldiğince tarafsız, kendi sanatsal lezzet arayışımızı bir yana bırakarak, işlerin üretimindeki samimiyeti ve iç tutarlılığı kavramaya çalışarak bir seçim yapmaya çalıştık. Birilerini seçerken, etkilendiğimiz bir çok işi de bir kenara bırakmak zorunda kaldık. Hem bu yüzden, hem de bir sonraki seçici kurul başka kişilerden oluşacağından, istekli adaylar yeniden başvurmalı. Dosyalarını cömertçe bizlerle paylaşmış olan tüm başvuru sahiplerine, seçici kurul adına gönülden teşekkür ediyorum.

Işın Önel

hundreds of applications, is to decrease the number of portfolios they have to go through meticulously. On this first phase, most of the applications, despite having meaningful content, get eliminated because visual and written information is not conveyed to the jury with an efficient language. At this quick run-through, what the jury needs is to understand what the work actually is. While looking at a visual, the person who is trying to give a meaning usually is bereft of any kind of explanation. Instead of any explanation, they usually come across few fancy sentences, but a comprehensive description. Finally they give in and pass to the next portfolio.

We have also encountered similar difficulties as the selection committee of GYF 6. Many works created with such an effort had an inscriptive expression problem within the portfolio. I think one of the most important inadequacies of art education in Turkey is the lack of portfolio preparation. Most of the well-thought works we have seen in the applications were not presented as minutely and meticulously as they were created in the first place.

Throughout the selection committee meeting, we tried to be impartial as much as one can be, endeavoured to understand the sincerity and internal consistency of the works, leaving aside the pursuit of our own artistic taste. While selecting some of them, we had to put away many others that impressed us. Because of this and also of the fact that the next committee will be compromised of different members, eager artists should apply once again. On behalf of the selection committee I would like to thank all the applicants cordially who shared their portfolios with us openhandedly.

Işın Önel

Yanlış Nefes/Wrong Breath, 2015
Dikilmiş Kumaş/Sewed Fabric
180x200

Ahu Akkan
1980, Ankara

Ahu Akkan insan yüzüne anlamlarla dolu olan ve insani varoluşun taşıdığı tüm gerilimlerin izlenebileceği özellikli bir alan olarak yaklaşıyor. Portrelerinde kimi zaman ifadenin gücüyle kimi zaman eklediği objelerle kurulan ilişki üzerinden, kendi bakış açısıyla günümüz insanına bir ayna tutuyor. Akkan, kullandığı malzeme ve konu arasında da kavramsal bir bağ kuruyor. Hem örtücü hem de geçiren materyaller kullanarak oluşturduğu çalışmaları insan bedenine özdeş bir mekanizmayı kavramsallaştırıyor.

2003 yılında Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'nden mezun olan Ahu Akkan, halen aynı üniversitede Sanatta Yeterlik programına devam etmektedir. Ankara ve Uşak'ta yaşayıp çalışmaktadır.

Ahu Akkan approaches the human face as a site full of meanings and with specific qualities on which all of the tensions of the human existence can be viewed. In her portraits, she holds a mirror to the individual of today sometimes through the strength of the expression and sometimes with the objects that she adds. Akkan also establishes a conceptual relationship between her material and subject. By using materials that conceal as well as ones that are permeable, she conceptualizes a mechanism that parallels the human body.

Ahu Akkan graduated from the Painting Department in Hacettepe University Fine Arts Faculty in 2003. Ahu Akkan is still pursuing a graduate program in the same department. She lives and works in Ankara and Uşak.

Berke Doğanoğlu
1990, Tekirdağ

Yatak/Bed, 2014
Tuval üzerine yağlı boya/Oil on canvas
75x100 cm

Berke Doğanoğlu'nun resimleri, mahrem bir dünyaya ait. Çalışmaları, figürün kimliğini açığa çıkarmadan, bedeninin savunmasızlığını ve kırılganlığını gösteriyor. İzleyicinin resimdeki figürle olan ilişkisinin dönüştürüldüğü bu çalışmalarda gözler belirsiz, baş resimden çıkarılmış veya figür izleyiciye sırtını dönmekte. Bu anonimlik, izleyicinin, resimde görülmeyeni yorumlamasını ve çalışmalara kendi hikayelerini yansıtabilmesini mümkün kılmaktadır.

2012 yılında Sabancı Üniversitesi Görsel Sanatlar ve Görsel İletişim Tasarımı bölümünden mezun olduktan sonra, 2015 yılında School of the Art Institute of Chicago'da Post-Baccalaureate Certificate in Studio (Painting and Drawing) programını tamamlamıştır. İstanbul'da yaşamakta ve çalışmaktadır.

Plaj/Beach, 2014
Tuval üzerine yağlı boya/Oil on canvas
75x75 cm

Berke Doğanoğlu's paintings belong to a private world. His works show the defenselessness and the vulnerability of the body without exposing the identity of the figure. These works transform the relationship between the viewer and the figure; the eyes are undefined, the head is removed from the image or the figure's back is facing the viewer. This anonymity enables the viewer to interpret what is not seen in the painting and to project onto the painting their own stories. After graduating from the Sabancı University Fine Arts and Visual Communication Design department in 2012, he completed the Post-Baccalaureate Certificate in Studio (Painting and Drawing) program at the School of the Art Institute of Chicago in 2015. He lives and works in Istanbul.

Depo, 2015
2 Kanallı Video/2 Channel Video
1'10"/'3'07", Ed. 3+1

Sırma Doruk
1987, İstanbul

Sırma Doruk, çalışmalarında bizi görünenin ötesini düşündüren bir soyutlama ile karşı karşıya bırakıyor. İzleyiciye keşfetme alanları ve anları yaratıp bireysel konuları sosyolojik durumlarla ilişkilendirerek kaotik bir tat bırakır. Video çalışmalarında özellikle ortaya çıkan bireyin tepkiselliğinin yarattığı ironik ruh hali yer alır.

Lisansını İstanbul Bilgi Üniversitesi Fotoğraf ve Video Bölümü'nde tamamlamıştır. İstanbul'da yaşayıp çalışmaktadır. Katıldığı karma sergilerden bazıları: *Things That Count...Things That Don't*, New York USA (2015); *Non-existing Images*, İstanbul TR (2014); *Time Lights*, Kleinmachnow DE (2011). İstanbul'da yaşamakta ve çalışmaktadır.

Sırma Doruk makes us confront an abstraction that goes beyond what is seen. She creates fields and moments of discovery, evoking a chaotic taste that relates personal issues with sociological conditions. Particularly pertinent in her video works is the ironic state of mind created by the individual's reactions.

Doruk completed her undergraduate studies in İstanbul Bilgi University's Photography and Video Department. She lives and works in İstanbul. Some of the group exhibitions that she participated in are: *Things That Count...Things That Don't*, New York, USA (2015); *Non-existing Images*, İstanbul, TR (2014); *Time Lights*, Kleinmachnow DE (2011). She lives and works in İstanbul.

Akın Güreş
1988, Bingöl

İsimsiz/Untitled, 2015
Kağıt üzerine kuru boya/Dry Paint on Paper
100x76,5 cm

Akın Güreş çalışmalarında, insanın kendi tarihini en iyi hissettiği; yaşanmış, terk edilmiş, boşaltılmış alanların, yapıların duygusunu yakalama fikrine yönelir. Sanatçı, restorasyona ve yok edilmiş uğramamış harabe, terk edilmiş yapılar içerisinden, anıları, olayları ve geriye kalanları takip eder ve bellekte yankılanan anları yakalama çabasına girer. Bu keşif anında yeni nesnelere, unutulmuş hatıralar gün yüzüne çıkar. Güreş, daha önceki yıllarda fotoğraf ile ele aldığı konuları çizimlerle üretmeye devam etmektedir.

2010 yılında Marmara Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümünden mezun olmuştur. 2011 yılında Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Pedagojik Formasyon Eğitimi Sertifika Programını tamamlamış ve 2014 yılından bu yana Arel Üniversitesi Grafik Tasarımı Bölümünde Yüksek Lisansına devam etmektedir. İstanbul'da yaşamakta ve çalışmaktadır.

In his works, Akın Güreş works with the idea of capturing the emotions of structures, sites that have been lived in, abandoned, emptied. The artist traces memories, events and remnants in ruins that have not been restored or destroyed and attempts to capture moments that echo in the memory. In this moment of discovery, new objects, forgotten memories come to the surface. Güreş is producing through drawing issues that he dealt with in photographs in previous years.

Güreş graduated from Marmara University Fine Arts Faculty Painting Department in 2010. He completed the certificate program in Gazi University Education Faculty Pedagogic Formation Education. Since 2014, he is pursuing his graduate studies in Arel University Graphic Design Department. He lives and works in İstanbul.

Ortada/In the Middle, 2015

Tuval üzerine yağlı boya/Oil on canvas
140x110 cm

Neval Nisan Güven
1989, İzmir

Neval Nisan Güven, çalışmalarında acıyı, endişeyi ya da çaresizliği paylaşma ihtiyacına yoğunlaşır ve bunu kaydetme denemeleri yapar. Resimsel alanda bu ifadeyi nesne-figür, doluluk-boşluk, varlık-yokluk gibi karşıtlıklar üzerinden sorgular. Soyut kavramları renk ve form üzerinden sezgisel olarak kavranabilecek yeni bir düzenin arayışına yoğunlaşır.

Güven, Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'nde eğitimine devam etmektedir. İzmir'de yaşamakta ve çalışmaktadır.

Neval Nisan Güven focuses on the need to share pain, concern and desperation and tries to make records of these. In the painterly realm, this expression is questioned through contrasts such as object-figure, fullness-void, existence-non-existence. Abstract notions are focused on the search for a new order that can be perceived through color and form.

Güven is continuing her education at the Dokuz Eylül University Fine Arts Faculty Painting Department. She lives and works in İzmir.

124 cm, 2015

Video Yerleştirme, şeffaf bant/Video installation, plaster
14', 60x20 cm

Burak Kabadayı
1989, Kırşehir

Burak Kabadayı'nın *124 cm* isimli işi sözün kalıcılığını sağlamak ve onu dış etkenlerden korumak amacıyla üzerine yapıştırılan şeffaf bant ile katmanlaştıkça bir perde oluşturur; sonsuza kadar muhafaza edilebilir somut bir şeyi, obsesif bir şekilde sakınmaktadır. Duvara müdahale edilerek yazılan yazı, üstüne yine katmanlarca müdahale edilerek şeffaf bantlar yapıştırılıp görünmezliğe dönüşür ve yüzeyden kopar. İlk hal ve devamında üstünde katman oluşan yüzey, 'kendiliği'nden çıkıp kendisi olmayana dönüşür.

Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'nden birincilikle mezun olduktan sonra aynı okulda yüksek lisansına devam etmektedir. Sanatçının katıldığı karma sergilerden bazıları şunlardır: *Sınırlar ve Yörüngeler 17 ve 14*, Siemens Sanat Galerisi, Türkiye (2015, 2013), *Multiculturalism & Identity*, San Francisco, U.S. (2015), *Sinopale 5*, Sinop, Türkiye (2014). İstanbul'da yaşamakta ve çalışmaktadır.

Burak Kabadayı's work *124 cm* produces a transparent strip that is placed on the word to make it permanent and to protect it from the outside; it preserves a tangible thing until the end of time, obsessively. The writing is placed on the wall as an intervention and layers of transparent tape are placed on it, detaching it from the surface. The first state and the layer that is later placed on it are transformed into what it is not.

Kabadayı has graduated from Marmara University Fine Arts Faculty Painting Department, ranking first in his class and is continuing his graduate studies in the same school. Some of the group exhibitions that the artist has participated in are: *Sınırlar ve Yörüngeler 17 and 14*, Siemens Sanat Galerisi, Turkey (2015, 2013), *Multiculturalism & Identity*, San Francisco, U.S. (2015), *Sinopale 5*, Sinop, Turkey (2014). He lives and works in Istanbul.

Çift/Couple, 2015
Video, 3'33''

Hasan Baran Kurtoğlu'nun *Çift* isimli eserinde görüntü ve mekan olgusunun birlikteliği ile izleyicinin mekan algısına farklı bir boyut kazandırılmaya çalışılmıştır. Tıpkı televizyon izleme anında olduğu gibi seyircinin "ben de buradayım!" düşüncesi, sanatçı açısından bir katılım anı olarak düşünülüyor olsa da bu durum, günlük hayatın gerçekliğinde zaten yatmaktadır. İşlerinde ise daha çok insan-nesne diyalogu ile hareket ederek, bu durumu sadece sanatçı - video arasındaki diyalog değil, üçüncü kişi olan izleyiciyi de işin içine katarak yola çıkmaktadır.

Lisansını Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'nde yapmış olup, yüksek lisansına da aynı bölümde devam etmektedir. İstanbul'da yaşamakta ve çalışmaktadır.

Hasan Baran Kurtoğlu's work *Couple* brings together notions of image and space to give another dimension to the viewer's perception of space. Just like the moment of watching television, the thought of "I am here!" seems to be considered as a moment of participation, this situation already lies in the reality of daily life. In his works, he primarily works with the dialogue between the human and the object, dealing with this issue not only as a dialogue between the artist and the video, but also including the viewer as the third person.

Kurtoğlu has received his bachelor's degree from Marmara University Fine Arts Faculty Painting Department and is continuing his graduate studies in the same school. He lives and works in Istanbul.

Hasan Baran Kurtoğlu
1990, Antalya

Tek Kişilik/Single Bed, 2015

Yerleştirme; Dikilmiş kumaş/39 modül, değişken Installation; Sewed fabric/39 modules, variable

Can Küçük
1993, Antalya

Can Küçük, günlük kullanım nesnesini, nesnenin imgelemedeki çeşitliliğine işaret edecek şekilde fiziksel dönüşüme uğratar. Böylece izleyicinin nesneyle fiziksel ve düşünsel ilişkisi de dönüşür. İzleyici ve nesne arasındaki mesafe, içine çeşitli anlamlar olarak genişler. *Tek Kişilik* adlı yerleştirmede, tek kişilik bir yatağın üzerindeki alışılmış desen temel alınarak birbirinden ayrılmış modüller mekâna yerleşir. İzleyicinin yatağa aşinalığı ve onu bütün olarak algılama itkisi, modülleri iki yönlü, bütünleşmeye veya çözülmeye doğru gerçekleştirebilecek bir potansiyel enerjide duyumsamasına yol açar. Modüllerin mekânda yerleşme biçimi olasılıklardan yalnızca biridir.

Can Küçük, İstanbul Bilgi Üniversitesi'nde Endüstri Ürünleri Tasarımı Bölümü'nde 4. sınıfta eğitimine ara verip tasarım ve sanat disiplinlerinde çalışmalarını sürdürmektedir. İstanbul'da yaşamakta ve çalışmaktadır.

Can Küçük physically transforms the daily object to point to the plurality of the imagery of objects. The viewer's physical and cerebral relationship with the object is thus transformed. The distance between the viewer and the object expands, taking on various meanings. The installation *Single Bed* settles into the space as modules that are separated from each other, taking as their beginning point the familiar patterns of a one-person bed. The viewer's familiarity with the bed and the desire to perceive the modules as a whole evokes an awareness of the potential energy that can go in one direction or the other, towards becoming one or deconstruction. This constellation is only one of the possibilities of installation.

Can Küçük has taken a break from his studies at the Istanbul Bilgi University Industrial Product Design Department as a senior and is pursuing his practice in design and interdisciplinary art. He lives and works in Istanbul.

Ali Şentürk
1985, Ankara

Ali Şentürk *Tarihsel ve Jeolojik Düzeltmeler* ismini verdiği ve Michael Heizer'in "yerinden etme, yerine koyma" işinden yola çıkarak başladığı bu seride, fotoğraflarını çektiği dağların ve bazı taşların doğal süreçte yok olan ya da toprağın altında görünmeyen kısımlarını hayal ederek çizimlerini yapar. Çok aşamalı ve süregiden bir çalışmanın ilk ayağını oluşturan bu çizimleri, iyileştirici kırmızı iplerle bağlanmış olan ve ikinci aşaması olan taş yerleştirmesi takip eder.

2012 yılında Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Heykel Bölümü'nden mezun oldu. Sanatçı, *Ali Şentürk'ü Aramak*, 2014, Odtü; *Benden Kimseye Bahsetme*, Soda, İstanbul (2014) adlı kişisel sergilerini gerçekleştirdi, *Boş Evlerden Şehir Olmaz*, m1886; *Bir Savaş Nasıl Hatırlanmalıdır*, Odtü Sanat Festivali, Kuratör: Dilek Şener; Mamut Art Project (2013) adlı karma sergilerde çalışmaları sergilendi. 2013 yılında CerModern Konuk Sanatçı Programı'na katılan Şentürk'ün Novartis: *Hastayla 24 Saat* isimli bir kısa filmi de mevcuttur. Hacettepe Üniversitesi Heykel Bölümü'nde yüksek lisans programına devam eden sanatçı, ODTÜ Müzik ve Güzel Sanatlar Bölümü'nde heykel dersleri veriyor. Sanatçı Ankara'da yaşamakta ve çalışmaktadır.

Ali Şentürk, in his series *Historic and Geological Corrections* based on Michael Heizer's work "to displace, to place", makes imaginary drawings of parts of mountains and stones that he photographed, which either disappeared naturally over time or which are concealed under the ground. These drawings, which constitute just one part of a multi-stage and ongoing process, are followed by a stone installation with red threads that are interconnected.

He graduated from Hacettepe University Faculty of Fine Arts Sculpture department in 2012. He had solo exhibitions titled *Ali Şentürk'ü Aramak*, 2014, Odtü and *Benden Kimseye Bahsetme*, Soda, İstanbul (2014); also participated to group exhibitions including *Boş Evlerden Şehir Olmaz*, m1886; *Bir Savaş Nasıl Hatırlanmalıdır*, Odtü Art Festival, Curator: Dilek Şener; Mamut Art Project (2013). He participated in the residency program at CerModern in 2013. He also made a short film called *Novartis: 24 hours with the patient*. The artist is still pursuing graduate studies at the Sculpture Department in Hacettepe University and he teaches sculpture in ODTÜ Music and Fine Arts Department. The artist lives and works in Ankara.

Tarihsel ve Jeolojik Düzeltmeler

Historical and Geological Corrections, 2015

Kağıt üzerine fine art baskı ve pigment kalem

Fine art print and pigment pen on paper,
10 Parça/10 Pieces; 23x30 cm

Taş ve İp/Stone and thread, 100x24x12 cm

Hasan Özgür Top
1987, Ankara

Yapıt, Guantanamo Hapishanesi'ndeki mahkumların giydiği tulumların renginden, IŞİD'in yayınladığı videolarda Suriye Rakka'da kafası kesilerek öldürülen Amerikalı James Foley'in tişörtüne, dijital ortamda damlalıklarla alınan iki turuncunun birbirine bağlanmasıyla oluşur. 'Modern dünyaya savaş açan', köktencilik iddiasındaki bir yapı ile, onu yok ederek dünyaya huzur getireceğini söyleyen Birleşik Devletler'in aynı renkte buluşmasının yarattığı ironiyle turuncular buluşurlar, kaynaşırlar, tüm duvar sathına yayılır, alanı kapsarlar. Başka bir renge alan bırakmazlar.

Hasan Özgür Top, kitle iletişim araçlarında kullanılan dilleri, yaşadığı coğrafyanın belleğinde yer eden görsel kodları, tarihsel ve güncel siyasal devinimlerle bütünleşen göstergeleri mesele edinir, bozar, eşler, manipüle eder, yeniden kurgular. 2014 yılında Marmara Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Resim Bölümü'nden mezun olan Hasan Özgür'ün *Sınırlar Yörüngeler 15-16* (Siemens Sanat, Depo, İstanbul, 2014), Mamut Art Project (Antrepo 3, İstanbul, 2013), *Zamanaşımı* (Karşı, İstanbul, 2012), *Kamunun İki Gölgesi: Ekran ve Uzam* (Depo, İstanbul, 2010), katıldığı karma sergilerinde çalışmaları sergilenmiştir. İstanbul'da yaşamakta ve çalışmaktadır.

The work is produced by connecting two oranges picked by the dropper in the digital realm: one from the color of the uniforms worn by the prisoners in Guantanamo Bay and the other from the t-shirt of James Foley, an American whose beheading by ISIS in Raqqa, Syria was broadcasted through an online video. A self-proclaimed fundamentalist structure that "wages war against the modern world" and the United States of America, which claims they will bring peace to the world by destroying them, converge in the same color, ironically, become intimate with each other and spread across the surface of the whole world. They do not leave space for another color.

Hasan Özgür Top takes on, destroys, equates, manipulates, and re-constructs the languages used by mass communication devices, visual codes that hold a place in the shared memory of the geography that he inhabits, signifiers that became one with historic and contemporary political transformations. Hasan Özgür graduated from Marmara University Fine Arts Faculty Painting Department in 2014. He participated in the group exhibitions *Sınırlar Yörüngeler 15-16* (Siemens Sanat, Depo, İstanbul, 2014), Mamut Art Project (Antrepo 3, İstanbul, 2013), *Zamanaşımı* (Karşı, İstanbul, 2012), *Kamunun İki Gölgesi: Ekran ve Uzam* (Depo, İstanbul, 2010). He lives and works in İstanbul.

Çeviri//Translation: Ceren Yeltan • Merve Ünsal • Bengisu Çağlayan • Grafik Tasarım//Graphic Design: B. Bingöl • Basımevi//
Printing House: A4 Ofset Baskı koordinasyon & Redaksiyon//Printing Coordination & Redaction: Burçak Bingöl • Zeynep Temiz

Bu katalog 04 Temmuz—01 Ağustos 2015 tarihleri arasında **Galeri Zilberman** tarafından düzenlenen **GENÇ YENİ FARKLI-6** adlı sergi için 800 adet basılmıştır. Tüm yayın hakları saklıdır. İzin almadan çoğaltılamaz, yayınlanamaz, dağıtılamaz.

This catalogue is printed 800 copies for exhibition titled "YOUNG FRESH DIFFERENT-6" organized by **Galeri Zilberman** on July 4th—August 1st, 2015. All copyrights belong to **Galeri Zilberman**. This catalogue cannot be copied, re-printed or distributed without the permission of **Galeri Zilberman**.